22/06/2020

“Η γη της Παλαιστίνης είναι ποτισμένη με το αίμα Αγίων”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε χθες στη Βασιλική της Γεννήσεως στην Βηθλεέμ επί τη εορτή της μνήμης των εν Παλαιστίνη Αγίων προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Συνελειτούργησαν ο Πατριαρχικός Επίτροπος Βηθλεέμ Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιορδάνου κ. Θεοφύλακτος, οι Σεβασμιώτατοι Αρχιεπίσκοποι Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος και Μαδάβων κ. Αριστόβουλος, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι και Αραβόφωνοι Πρεσβύτεροι, εφημέριοι του Προσκυνήματος της Βηθλεέμ και ο Αρχιδιάκονος Μάρκος, ο Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Στο κήρυγμα του, μεταξύ άλλων, ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε στο χαρακτηριστικό που διέπει τη γη της Παλαιστίνης, τονίζοντας:

“Το ιδιαίτερον χαρακτηριστικόν της μεν γης της Παλαιστίνης είναι ότι αύτη εποτίσθη και συνεπως ηγιάσθη με το τίμιον αίμα του «πληρώματος του [Μωσαικού

] Νόμου και των προφητών», τουτέστιν του Χριστού· των δε αγίων αυτής ότι ούτοι εγένοντο αυτόπται και αυτήκοοι μάρτυρες της διδασκαλίας των θαυμάτων του σταυρικού πάθους και της εκ νεκρών αναστάσεως του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ως λέγει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «Και ο λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν και εθεασάμεθα την δόξαν ως μονογενούς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας», (Ιωάν. 1,14). Κατά δε τον κορυφαίον των Αποστόλων Πέτρον: «Ου γαρ σεσοφισμένοις μύθοις εξακολουθήσαντες εγνωρίσαμεν υμίν την του Κυρίου ημών ᾽Ιησού Χριστού δύναμιν και παρουσίαν, αλλ᾽ επόπται γενηθέντες της εκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πετρ. 1, 16)”.

Μετά την Θεία Λειτουργία ο Μακαριώτατος εγκαινίασε μικρό ιδιωτικό παρεκκλήσιο.

Αναλυτικά το κήρυγμα του Μακαριωτάτου:

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τόν λεγόμενον Πέτρον καί ᾽Ανδρέαν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τήν θάλασσαν· ἦσαν γάρ ἁλιεῖς· καί λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων», (Ματθ. 4, 18-20).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἑορτάζει ἰδιαιτέρως σήμερον τήν μνήμην τῶν ἁγίων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ διαλαμψάντων, διό καί ἡμεῖς τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνηθροίσθημεν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου, δηλονότι τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα προσφέρωμεν εὐχαριστήριον καί ἀναίμακτον θυσίαν αἰνέσεως τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, ἐν μέσῳ μάλιστα τῆς ὑφέσεως τῆς λοιμώδους νόσου τοῦ covid-19.

Ἡ γεωγραφική περιοχή τῆς Παλαιστίνης εἶναι ὁ ἁγιογραφικός τόπος, ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ συνάντησις τῶν ἐπουρανίων μετά τῶν ἐπιγείων, τοὐτέστιν ἡ ἐν τῷ κόσμῳ καί τοῖς ἀνθρώποις ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ, ἡ πληρωθεῖσα / ὁλοκληρωθεῖσα ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς Οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μυστηρίῳ, δηλονότι τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἁγιογραφική Παλαιστίνη εἶναι ὁ πρωτογενής τόπος τῆς κλήσεως τόσον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, ὅσον καί τῶν ἁγίων Ἀποστόλων: «Καί εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καί ἐκ τῆς συγγενείας σου καί ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καί δεῦρο εἰς τήν γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω» (Γεν. 12,1). Εἰς δέ τούς ἁλιεῖς λέγει Κύριος: «δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων· οἱ δέ εὐθέως ἀφέντες τά δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ», (Ματθ. 4, 19-20).

Διά τῆς κλήσεως τοῦ Ἀβραάμ ὑπό τοῦ Κυρίου σχηματίζεται ὁ σύλλογος τῶν ἱερῶν προσώπων καί τῶν προφητῶν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Διά δέ τῆς κλήσεως τῶν Ἁγίων ὑπό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται ὁ ἐκλεκτός σύλλογος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Τόσον οἱ Προφῆται ὅσον καί οἱ Ἀπόστολοι ἀπετέλεσαν τόν θεμέλιον λίθον τοῦ Χριστοῦ, ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου, ἐπί τοῦ ὁποίου ἐπῳκοδομήθησαν πάντες οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστέ ξένοι καί πάροικοι, ἀλλά συμπολῖται τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπί τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 2, 19-20).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός διά τῆς κλήσεως, ἀλλά καί τῆς ἄνευ δευτέρας σκέψεως τῶν Προφητῶν καί τῶν Ἀποστόλων κατέστησεν αὐτούς δοχεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πνεύματος ἁγιωσύνης κατά τό εἰρημένον ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου: «κατά τόν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καί αὐτοί ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρ. 15-16).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ κεκλημένοι ὑπό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελοῦν τά πρότυπα τῆς ἁγιωσύνης, δηλονότι τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου καί διά τοῦτο καλούμεθα νά γίνωμεν μιμηταί αὐτῶν: «φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καί τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη· εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καί ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96, 11-12), ψάλλει ὁ Δαυΐδ.

Τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν τῆς μέν γῆς τῆς Παλαιστίνης εἶναι ὅτι αὕτη ἐποτίσθη καί συνεπως ἡγιάσθη μέ τό τίμιον αἷμα τοῦ «πληρώματος τοῦ [Μωσαϊκοῦ] Νόμου καί τῶν προφητῶν», τοὐτέστιν τοῦ Χριστοῦ· τῶν δέ ἁγίων αὐτῆς ὅτι οὗτοι ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες τῆς διδασκαλίας τῶν θαυμάτων τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Καί ὁ λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14). Κατά δέ τόν κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων Πέτρον: «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες

ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ᾽ ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος», (Β΄ Πέτρ. 1, 16).

Σημειωτέον ὅτι ἡ πηγή τῆς δικαιοσύνης καί ἁγιωσύνης πάντων τῶν ἁγίων καί δή τῶν ἐν Παλαιστίνῃ τυγχάνει «ἡ πηγή τῆς ζωῆς», ἡ ὑπερευλογημένη Θεοτόκος καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ ἀεπάρθενος Μαρία, ἡ ὁποία ἐνεκαινίασεν τόν ἁγιασμόν τῆς Ἁγιογραφικῆς γῆς τῆς Παλαιστίνης, διά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ αὐτῆς ἐν Ναζαρέτ, διά τοῦ τόκου τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν τῷ Σπηλαίω τῆς Βηθλεέμ καί διά τῆς ταφῆς αὐτῆς ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Γεθσημανῆς εἰς Ἰερουσαλήμ.

Εἰς τήν ἄχραντον Δέσποιναν Θεοτόκον καί τήν ὑπακοήν αὐτῆς εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὀφείλουν πάντες οἱ ἅγιοι τήν ἁγιωσύνην καί δικαιοσύνην αὐτῶν: «Ὥσπερ γάρ διά τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοί κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καί διά τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί», (Ρωμ. 5,19), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Οἱ ἅγιοι, ὄντες πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διά Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καί ἔπαινον Θεοῦ, (Φιλιπ. 1,11), κατά Παῦλον, ἀποτελοῦν ζωντανόν παράδειγμα, διά τοῦ ὁποίου προτρεπόμεθα εἰς μίμησιν τοῦ ἐνθέου αὐτῶν ζήλου καί τῆς τελείας αὐτῶν ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ ἀναρίθμητος χορός τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύει περιτράνως, ὅτι κάθε ἄνθρωπος δύναται καί καλεῖται εἰς κοινωνίαν τῶν Ἁγίων κατά τό γεγραμμένον «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρ. 1, 16). Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τό

παράγγελμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀλλά καί ὁ σκοπός τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. «Τῶν γάρ ἁγίων οὐχί τά ρήματα μόνον, ἀλλά καί αὐτά τά πρόσωπα πνευματικῆς γέμει χάριτος», λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. «Τούς Ἁγίους προσκυνῶ καί σέβομαι καί δέομαι αὐτῶν τῆς πρεσβείας καί ἱκεσίας διά γάρ τῶν πρεσβειῶν αὐτῶν σῳζόμεθα πάντες», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Οἱ σήμερον τιμώμενοι Ἅγιοι οἱ ἐν Παλαιστίνῃ διαλάμψαντες, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διακρίνονται διά τήν ἀδιάψευστον αὐτῶν ἱστορικήν μαρτυρίαν, ὅτι ἀφ’ ἑνός μέν ἡ ἐν Χριστῷ φανερωθεῖσα ἀλήθεια δέν εἶναι μία ἰδεολογική ἤ ἐθελοθησκευτική κοσμοθεωρία, καί ἀφ’ ἑτέρου ἡ Ἐκκλησία ὡς σῶμα τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι κοινωνικόν σύστημα, δηλονότι φιλανθρωπικόν ἵδρυμα (charity), ἀλλά ἡ πραγματικότης, ὅτι ὁ Θεός, ὁ Δημιουργός τῶν ὄντων ἐπαναπαύεται ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ καί ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ, ὡς ἐπιβεβαιοῖ ὁ ψαλμῳδός λέγων: «ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ· αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ᾧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν», (Ψαλμ. 131, 13-14).

Ἡμεῖς παρακαλέσωμεν τούς ἁγίους, τούς ἔχοντας παρρησίαν πρός τόν Θεόν, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν σύν τῆς Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, τύχωμεν τῆς ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἁγιωσύνης καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν».